

БЕРКУТ Леонід Миколайович (02(14). 06. 1879, Київ — 12. 02. 1940, там само) — історик, історіограф. Доктор історії європ. культури (1928). Закін. Університет св. Володимира у Києві (1901), був професор. стипендіатом

при цьому Університеті (1901– 05). У 1907–09 перебував у наук. відрядженні у Німеччині та Франції, де студіював зх.-європ. середньовічну історію та право, палеографію. 1909–15 — доцент, 1915–17 — проф. Варшав. університету, одночасно 1910–17 — викладач на Вищих жін. курсах у Варшаві. 1913 брав участь у 3-му Міжнар. істор. конгресі у Лондоні. Проф. Донського університету (1917–22) та Вищих жін. курсів у Ростові-на-Дону (1917–20); від 1922 — проф., декан факультету професій. освіти Київ. ІНО, згодом Київ. університету. Досліджував зх.-європ. середньовіччя, історіографію, історію середніх віків та нового часу, вивчав проблеми методології історії.

Основні праці

Введение в историю средних веков. Варшава, 1911; История немецких городов в средние века. Варшава, 1911; Етюди з джерелознавства середньої історії. Період утворення й консолідації національних держав на романо-германському Заході // 36. Істор.-філол. відділу ВУАН. К., 1928. № 69.

[О. В. Юркова](#)

Бібліографічний опис:

Беркут Леонід Миколайович / О. В. Юркова // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2003. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-39436>. — Останнє поновлення : 2023.

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).